
Rygllice-Kowalowy.

Ochrona Zabytków 1/1, 42

1948

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ryc. 23

Ryc. 24

RYGLICE-KOWALOWY

Kościół parafialny. Jednym z typowych zagadnień konserwatorskich, spotykanych na terenie województwa krakowskiego jest sprawa zabytkowych kościołów drewnianych obok których wzniesiono w ostatnich latach nowe murowane kościoły. W wypadkach tych wznoszenie murowanego kościoła jest jednocześnie wyrokiem zagłady dla drewnianego zabytku. Aby temu zapobiec podjęto akcję przenoszenia takich kościołów na miejsca, gdzie będą miały zapewnioną opiekę. W wyniku tej akcji przeniesiono kościółek z Ryglie (ryc. 23), gdzie wybudowano nowy kościół do sąsiedniej wsi Kowalowy (ryc. 24) z zachowaniem nie tylko pierwotnej formy, lecz także pieczołowitym zużycowaniem dotychczasowego jego materiału. Na nowym miejscu kościółek odzyskał sens istnienia.

Ryc. 25

Ryc. 26

TARNÓW.

Domy podcieniowe, Rynek 19, 20, 21 (ryc. 25, 26). Na trzech zachowanych z podcieniami domach renesansowych, z których środkowy pochodzi z r. 1568, przywrócono w r. 1946/7 zniszczone prawdopodobnie z pocz. XIX w. pierwotne attyki. Zrekonstruowano je na podstawie zachowanych na tyłach domów resztek murów attykowych, nadając im formę zbliżoną do przykładów z tego czasu. Materiałów dostarczyły też rysunki Z. Vogla z rynku tarnowskiego z r. 1800. Domy odzyskały w ten sposób swój sens plastyczny w układzie rynku. Obecnie prowadzi się roboty dokoła odtworzenia wnętrza domu nr 20, gdzie ma znaleźć pomieszczenie Muzeum Ziemi Tarnowskiej.